

Herencsár Viktória: Sound of Eurasia

2011. szeptember 13. és 18. között Burjátországban, Ulan Ude-ben rendezték meg Eurázsia citeráinak és cimbalmainak fesztiválját. Az esemény helyszíne az Ulan Ude Művészeti Akadémiája volt. A technikailag jól felszerelt intézmény osztálytermeiben zajlottak az előadások, a 800 férőhelyes koncerttermében pedig a koncertek. A programsorozat szeptember 13-án kezdődött a vendégek fogadásával, majd a helyi művészek koncertet adtak pengetős nemzeti hangszerükön, a yatagán, és a cimbalom-féle yochinon. A yataga a kínai guchen és a japán koto megfelelője. A yochin nem más, mint a kínai cimbalom, a yangqin.

Burjátország lakossága burjátokból, kínaiakból, mongolokból, és oroszokból áll. Zenéjükben is ez a keveredés érződik. Hallhattunk zenét a kínai zenére jellemző hajlításokkal, pentaton dallamokat, a dorombénekre jellemző effektusokat, az orosz népdalok felépítését tükröző komponált dalokat.

A fogadó ország nyitókoncertjét az osztrák Wilfried Scharf stájercitera műsora követte. Programján osztrák népzene, klasszikus zenét hallhattunk. Az ázsiai hangzásokhoz szokott közönség nagy lelkesedéssel fogadta a hangulatos dallamokat. A következő napon orosz, észt és kínai professzorok tartottak előadást a pengetős hangszerek, a gusli, a kannel és a guchen technikájáról, repertoárjáról. Ezzel párhuzamosan zajlottak az ütős hangszerek előadásai. Én a magyar cimbalom történetét, technikáját, irodalmát mutattam be, melyet kínai kollégám yangqin előadása követett. Sajnáltam, hogy az előadások párhuzamosan zajlottak, mert kíváncsi lettem volna a pengetős hangszerek ismertetésére is, hiszen a cimbalmon is használjuk a pengetős technikát, mely által ezen rokon hangszerek irodalmát is repertoárunkra tűzhetjük. 14-én este a finn Minna Raskinen kantalén, a kínai Mo Han Zhu, Dan Tian és Xiao Li Ha guchenen, az észt Kristie Muhling kannelen adtak koncertet hazájuk klasszikus, népzenei, és populáris irodalmából.

A következő nap délelőttjén a kínai Ya Zhuk és az osztrák Wilfried Scharf hasonlították össze a guchen és a stájercitera technikai lehetőségeit, a burját Elvira Nomshoevna Dorzhieva bemutatta a yatagát, a finn Minna Raskinen pedig a kantalén való improvizációt tanította az érdeklődőknek. Délután a koreai résztvevő, Nam-Soon Kim ismertette meg hazája pengetős hangszerét, a gayageumot. Az aznapi esti

koncertet én adtam, majd a kínai előadóművészek. A magyar programban bemutattam hazánk cimbalmos irodalmát. A reneszánsz korból magyar ihletésű táncokat, Liszt Ferenc születésének 200. évfordulója alkalmából a zeneszerző „A Magyarok Istene” c. művét, Rózsavölgyi Márk „Köszöntő Liszt Ferenchez” c. kompozícióját, Allaga Géza két koncertűdjét, a kortárs szerzőink közül Farkas Ferenc, Kocsár Miklós, Szokolay Sándor egy-egy művét, és három saját kompozíciót, mely a népzene alapszik. A műsoromat nagy érdeklődéssel fogadták, és a szünni nem akaró taps hatására ráadásként

egy burját népdalra készült improvizációt adtam elő, mely óriási sikert aratott.

Szeptember 16-án délelőtt a burját résztvevők előadását hallhattuk a népzenei oktatás jelenlegi helyzetéről, a koreai résztvevő a népi hangszerekre írt művek fontosságáról, az észt résztvevő a népi

hangszerek irodalmának modernizálásáról beszélt. Az esti koncertet a koreai Busan Gayageum Zenekar és az orosz gusli együttes, a „Kupina” adták. Szeptember 17-én, a záró esten valamennyi résztvevő fellépett. A műsort a szervező választotta ki. Tőlem az Erdélyi hangulatok c. kompozíciót, és a burját népdal improvizációt kérték.

Burjátországban először láttak és hallottak magyar cimbalmot. Így nem csoda, hogy nagy érdeklődéssel fogadták. A Cimbalom Világszövetség elnökeként meséltem a szövetség nemzetközi munkájáról, és az októberben Budapesten szervezett kongresszusról. Ennek hatására a fesztivál szervezője Viktor Kitov, akinek a hangszere a harmonika, rábeszélte a burját zenészeket, hogy alkossanak szövetséget, és lépjenek be a Cimbalom Világszövetségbe. Ennek első lépéseként Viktor Kitov eljött Budapestre a kongresszusunkra, melyen nagy meglepetéssel tapasztalta, hogy szervezetünk milyen kiterjedt, és összefogja a cimbalomban érintett nemzeteket.

A burját fesztiválon való részvételemnak eredménye így nem csak az volt, hogy megismerhettem egy ismeretlen zenei kultúrát, hanem új tagokat is meghódítottam a magyarországi székhelyű Cimbalom Világszövetség számára. A fesztiválról burját zeneszerzők kompozícióit is hazahoztam, mely növeli hangszerünk nemzetközi irodalmát.

Ulan Ude Akadémiájának a Cimbalom Világszövetség két kötetes kiadványát adományoztam, melyben magyar zeneszerzők cimbalmos művei találhatóak, valamint legutolsó CD kiadványomat, melyen a 18.-19. századi szerzőink verbunkos stílusban komponált, általam cimbalomra és vonósnyesre feldolgozott művei hallhatók.

